



Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XVI. Quod imagines suas in templis idolorum poni, lege lata prohibuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

τῶν ὄλων δεσπότης πατέρα Θεὸν, ἵλεω καὶ ἐν-
μητρὸν τέτας τογαρέν ἐπειδὴ τοσπέτρῳ εἰ, οἱ
πατέρεμαι, τὰς αὐτὰς τέτας, οἵ καὶ ευτε-
λεῖα επίστομῷ εἰ, ἐγχειρίζω τέτας ἀγάπα
ἀγαπούσις τῆς σεαυτῷ φιλανθρωπίας. αὐτῷ
τερψήκηντι δισέτηρατον δώσεις διὰ τῆς πι-
σεως την χάριν.

A illorum. Hoc enim modo summum o-
mnium Dominum ac parentem Deum,
propitium ac placatum habiturus es.
Hos itaque, quandoquidem talis tan-
tusque es, tibi commendabo. Hos quan-
doquidem pietate excellis, tibi in ma-
num trado. Hos pro tua humanitate
complectere. Sic enim & tibi ipsi & no-
bis, hac tua fide immensum beneficium
præstabis.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Οποιοι κειμανοι μην την ειρηνην, σπισθη την Καραντινην
φροσυκαν.

OΥτω δὴ λοιπὸν τῶν ἀπανταχθέντων οἰκυ-
μένης ἔθνων ὥστερ νῦν ἐνικενέντη
λαϊδινούσιν, καὶ τὴν ιστον τῷ θεράποντὶ τῷ
Θεῷ πολιθείαν δισπαζομένων, μιθενὸς μηκέ-
τηπαξενοχλεῦσι τῷ Ρωμαίων δέχην, εἰν
σαβεῖ καὶ ἀταξάχω βιώ τὴν ζωντὸν διῆγον οἱ
πάντες. Βασιλεὺς δὲ κείνας αὐτῷ τὰ μεγάλα
σωτέρεν πορειαὶ την τῶν ὄλων φυλακὴν τὰς
τῶν θεοτελῶν εὐχὰς, ταυτὰς ἀναγκαῖας ἐπο-
μένειαντος. Τοῦτος γεννόμενος τῷ Θεῷ, τοῖς
τῶν οἰκιαστιῶν φρέδροις τὰς ισταρέας αὐτῷ λι-
ταποιεῖς ἐγκελδύσμενος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Οποιοι σερομειματίδες εἰνιόσιν, ἀς εὐχόμενοι ιαυτοὺς
ιχαράτεν.

OΣηπ δὲ αὐτὸς τῇ Λυχῆ πίτεως ἐνθέεις ὑπε-
σκεψεῖ διώσαμις, μάθαντος τοις καὶ ἐπ-
τέλεοιζόμενῳ, ὡς εἰν τοῖς ξενοῖς νομί-
μουσι τῷ αὐτῷ αὐτοῖς εἰκόνα ὡδὲ γραφεῖς διε-
τυπεῖς αὖτοις βλέπεται δοκεῖν ανατέλαιμένο-
τος Θεον, τρόπον εὐχομένεις. τέττα μὲν ὅμως
τα εἰκυτάματα κατὰ ὄλης τῆς Ρωμαίων
διετεχνοικεύμενος. εἰν αὐτοῖς δὲ βασιλείους
καταίνας πύλας εἰν ταῖς εἰς τὸ μετέωρον τῶν
προπύλων ἀνακειμέναις εἰκόσιν, ἐτῶς ὄρδις
γραφεῖς. αὖτοις εἰς ξρανὸν ἐμβλέπεται. τῷ
χειρὶ δὲ ἐπειταμένῳ εὐχομένῳ χήραι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'.

Οποιοι εἰδούσιοι εἰκόνας αὐτοῦ θένται, εὐθὺς διεκάλυστον.

ΩΔε μὲν ὅμως αὐτοῖς εἴσαντον καὶ τοῖς γρα-
φαῖς εὐχομένον αὐτούσιν οὐμεῖς δὲ πειρ-
μεικόνας αὐτὸς εἰδώλων εἰν ταῖς αὐτοθεασί-
νεις μέχρι σκιαγραφίας τῇ πλαϊνῇ τῶν
πλειρηκένων μολυβόστοις γραφῇ.

C A P U T X I V.

B Quomodo assiduis Constantini precibus pax data
est Christianis.

IN hunc modum cūm omnes ubique
gentes instar navis cuiusdam, unius
governatoris regerentur industria, &
Imperium ac religionem famuli Dei lib-
tentissimè amplectentur; nec ullus
amplius Romanum Imperium pertur-
baret, cuncti posthac tranquillam &
quietam vitam agebant. Imperator ve-
ro cūm piorum hominum preces ad fa-
ludem Reipublicæ plurimum conferre
existimaret, eas quoq; necessariò con-
ciliandas sibi putavit. Itaque & ipse
supplex Dei opem imploravit; & Präsi-
dibus Ecclesiarum præcepit, ut pro se
preces ad Deum funderent.

C A P U T X V.

Quod dīnnummis & imaginib; precantis
habitu effigijs se jussit.

QUanta porrò divinæ fidei vis ac vir-
tus in ejus animo insederit, vel ex
hoc uno conjici facilè potest, quod in
aureis nummis exprimi se jussit vultu in
cælum sublatu, & manibus expansis in-
star precantis. Et hujus quidem formæ
nummi per universum orbem Roma-
num cucurserunt. In ipsa vero regia ju-
xta quasdam januas, in imaginib; ad
ipsum vestibuli fastigium positis depi-
ctus est stans; defixis quidem in cælum
oculis; manibus autem expansis pre-
cantis in modum.

C A P U T X VI.

Quod imagines suas in templis Idolorum ponī,
lege lata prohibuit.

SIC igitur ille se Deo supplicantem et-
iam in tabulis pictis exhibuit. Quin-
etiā lege lata vetuit imagines suas in
idolorum templis dedicari; ne forte er-
ore veritæ superstitionis, vel inani spe-
cie tenus inquinaretur.